

§ 11.

De geistlige Embedsmænd, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, tilligemed deres Enker pensioneres efter den almindelige Pensionslov. Til Grund for Pensionens Beregning lægges den fastsatte Løn med Alderstillaæg, samt Erstatning for Embedsbolig eller Værdien af den Embedsbolig, der har været dem tillagt, for Præsternes Vedkommende med 300 Rd. og for de faste Kapellaner med 200 Rd. De nævnte Embedsmænd ere derhos forpligtede til at sikkre deres Hustruer Enkeforsørgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser.

De geistlige Embedsmænd, der ere ansatte i deres sidste Embede før denne Lovs Ikrafttræden, samt disse Embedsmænds Enker pensioneres af Statskassen efter de hidtil gjældende Regler.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionshylder overtages ved først indtrædende Ledighed i Embedet, efter Raadensaarets Udløb, af Statskassen. I Udredelsen af de Enkepensioner, der have været fordelte aarlig paa samtlige Kald i et Stift, deltager Staten for de Kalds Vedkommende, for hvilke denne Lov er kommen til Anvendelse.

§ 12.

Det hidtil bestemte Raadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Vacance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Raadensaalet er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Hæve indtil den førstkommande, mindst 3 Maaneder efter Vacancen indtræffende 1ste Mat eller 1ste Novbr., imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhuse samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturernes Underholdning, imod at besørge Eftermandens Befordring paa Embedsreiser samt udføre alle de foresaldende Markarbejder saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelser, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsreiser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Tolvte dele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Tolvte dele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Bederlag. Udgifter til Saasæd og de Avlingen vedkommende Statter og Afgifter, saavel som den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie eller Eftermanden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Delling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpagtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaar Delingen efter samme Grundsaetning, saaledes at de, uden Hensyn til Forfaldsdagen, tilfalde Formanden eller hans Bo, forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Eftermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse løbende Indtægter, og at de for Mellemtiden løbende Indtægter tilfalde Statskassen. Tiende-